

ਸਹਾਯਾ ਬਨਾਮ ਹੇਮਰਾਜਸਿੰਘ ਰਤਨਸਿੰਘ (1)। ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਜਮਨਾ ਕੁਏਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

ਵਿੱਲੂ ਸਿੰਘ
ਬਨਾਮ
ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

"ਕੀ ਇਹ ਗਲਤੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਇਸ ਜਾਂਚ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟਸ ਲੇਜਿਸ ਨੇਮਿਨੀ ਈਐਸਟੀ ਡੈਮੋਨਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਰੂੰਗਾ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੋ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ-

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1953 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 160 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ-ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਅਧਿਕਾਰ- ਦੀ ਹੱਦ- ਅਨੁਮਾਨ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਾਹਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਗਾਹਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਨਾਗ, 335

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਐਫ.ਸੀ. 131

ਐਸ.ਵੀ. ਨਾਲ ਸੀ.ਪੀ.ਐਨ. ਬੈਂਕ। ਲਿਮਟਿਡ ਲਾਹੌਰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤੇ ਵਿਖੇ, 5,00,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਵਿਆਜ 1.5 ਪੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਏ ਹੈ। 31 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਰੁ. 4,86,149-1-0 ਐਸ.ਵੀ. ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਐਸ.ਵੀ. ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁ. 13,311-6-0 ਸਰਪਲੱਸ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, 21 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਐਸ.ਵੀ. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ 3 ਪੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਏ. 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। 17 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ। ਐਸ.ਵੀ. ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਵੀ. ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ :-

(ਏ) ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਲੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ 5,00,000, ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਬੀ) ਬੈਂਕ ਸਰਪਲੱਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਸੀ) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਏ., ਡੀ. 9 ਅਤੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 10 ਅਤੇ ਡੀ 11, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(ਡੀ) ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਲੋਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਬਰਮਾ (2), ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਲ ਸਿੰਘ-ਨੇਖੇ ਸਿੰਘ (3), ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰੋਚਲਦਾਸ ਗਿਦੁਮਲ ਐਂਡ ਕੰ. (4) ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਰਰੀ ਆਇਨਸਲੇ (5), ਬ੍ਰਾਂਡਾਓ ਬਨਾਮ ਬਾਰਨੇਟ (6), ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਬੋਸਵਰ (7), ਐਕਸਚੈਂਕਰ ਚੈਂਬਰ (8)। ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (9), ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ (10), ਵੋਲਸਟੋਨਹੋਲਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਫੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (11), ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀ (12), ਕੋਟਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ (13), ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ (14), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 14,361-4-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਇਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ,

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ 14,361-4-0 ਮੂਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਕੋਲ, ਇੱਕ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ।

- (1) 1953 ਦਾ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 40
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ., 12 ਰੰਗ. 25
- (3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1946 ਨਾਗ, 210
- (4) ਏ, ਆਈ.ਆਰ., 1926 ਸਿੰਧ। 225
- (5) (1898) ਏ.ਸੀ. 693
- (6) 8 ਈ.ਆਰ. 1622
- (7) 5 ਮਿਆਦ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, 491
- (8) 6 ਐਮਏਐਨ. ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. 670
- (9) (1902) 2 ਚ. 416
- (10) 70 ਈ.ਆਰ. 490
- (11) 54 ਐਲ.ਟੀ. 746
- (12) (1849) 11 ਬੀਵ. 546
- (13) (1929) ਐਸ.ਸੀ (ਐਚ.ਐਲ) 114
- (14) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਪਤ. 501

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਵਿਆਜ 1.5 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ 31, 1948 ਨੂੰ, 4,86,149-1-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 13,311-6-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਸੀ।

21 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ 13,311-6-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ 1,049-13-6 ਰੁਪਏ ਲਈ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ 14,361-4-0. ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 17 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰਮਾਨੀ ਕੋਈ ਉਜਾੜਾ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ:-

1. ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ?

2. ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਿਨੇ-ਪੱਤਰ ਖੁੰਝ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ?

3. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਜਨਰਲ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ?

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਕਾਇਆ ਸਰਪਲੱਸ 13,311-6-6, ਰੁਪਏ ਸੀ। ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਪੀ 1949 ਵਿੱਚ ਛਾਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਟਾਕਾਂ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ 'ਤੇ (ਜੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਫਿਰ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਨ ਫਾਰਮ, ਨੰਬਰ 66-ਏ, ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਆਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਹੌਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਦੇ ਅਮਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਗਤ ਰਾਮ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੈਂਕ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨਾ ਤਾਂ ਢਿੱਲਮੱਠ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ (ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ (ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ) ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ (ਗਵਾਹ) ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਗਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 1949 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 1949 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ 1949 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਬੈਂਕ ਦਾ ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਬੋਧ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀਆਂ ਬੈਂਕ ਬੁੱਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ—

"ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 66-ਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1 ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਫਾਰਮ 1943 ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੈ। ਜਗਤ ਰਾਮ ਬਿਮਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਦੇ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਫਾਰਮ 66-ਏ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਐਡਵਾਂਸ ਲੋਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਫਾਰਮ 66 -ਏ ਨੂੰ ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਲ ਕਾਲ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਰਮ 66-ਏ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ, ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। 1-4-0 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਖਾਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ 'ਤੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ-

"ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ। ਮੈਂ 1-4-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ **

*ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ * ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ 1-4-0 ਰੁਪਏ ਮੇਰੀ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਹੁਣ, 1-4-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਹ ਆਈਟਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁ. 1-4-0 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਰਮਾਨੀ ਨੂੰ ਜੋ ਖਾਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ 1-4-0 ਰੁਪਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁ. 1-4-0 ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡੈਬਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. 1-4-0 ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡੈਬਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ
ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ
ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾ
ਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਜਦੋਂ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਬੈਂਕ ਲਈ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੋਨ ਐਡਵਾਂਸਡ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫਾਰਮ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ। ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬੋਧ ਰਾਜ, ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ—

66-ਏ ਵਚਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਨਮੂਨਾ ਖਾਲੀ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1. ਐਲ. ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਨੇ ਉਹੀ ਫਾਰਮ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:—

ਫਾਰਮ ਡੀ. 1 1949 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 1944 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 2, ਬੋਧ ਰਾਜ ਦਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਸੀ,

"ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ (1952 ਦਾ 262) ਵਿਚ ਫਾਰਮ ਨੰ: 66-ਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, (ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਇਹ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਡੀ. 1 ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 1943 ਦਾ ਛਾਪਿਆ ਹੈ।

ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 66-ਏ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ 1952, 1 ਦੇ ਸੂਟ ਨੰ. 262 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 5,00,000 ਸਿਰਫ ਕਾਲ ਲੋਨ ਖਾਤੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਲਈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ—

"ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਲਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।"

ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜਗਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁ. 1-4-0 ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ "(ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਲਈ ਚਾਰ ਅੰਨਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਜਿਸਦਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਰਮ 66-A ਸੀ)।"

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਇਸ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1) ਕਿ ਫਾਰਮ 66-ਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਗਵਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਧ ਰਾਜ, ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 2. ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਅਸਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਸਥਿਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇ ਸਨ ਅਤੇ 1947 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੈਂਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ

"ਬੈਂਕਰਜ਼, ਮਈ, ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੋ;....."

ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 511 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੀਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਬਿਲਾਂ, ਚੈੱਕਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਹੈ।"

ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੈਂਕਰ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿੱਥੇ ਲੋਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬਰਮਾ ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ-ਜਨਰਲ (2) ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ-ਲਾਲਚੰਦਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਲ ਸਿੰਘ-ਨੇਖ ਸਿੰਘ (3), ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਬੈਂਕ ' ਭਾਰਤ ਦਾ, ਲਿਮਿਟਡ ਰੋਚਲਦਾਸ-ਗਿਡੂਮਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (4), ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਬਾਰ ਆਫ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਰਰੀ ਆਇਨਸਲੇ (5) ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- (1) 1953 ਦੀ ਸੀ.ਆਰ. 40
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 12 ਰੰਗ. 25
- (3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1946 ਨਾਗ 210
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1926 ਸਿੰਧ 225
- (5) (1898) ਏ.ਸੀ. 693

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਬ੍ਰਾਂਡਾਓ ਬਨਾਮ ਬਾਰਨੇਟ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਨਾ 1630 'ਤੇ, ਲਾਰਡ ਕੈਂਪਬੈਲ ਨੇ ਕਿਹਾ—
ਬੈਂਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਲੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲੀਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਣ।"

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਬੋਸਵਰ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕੇਨਿਯਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਾਰਡ ਡੇਨਮੈਨ ਨੇ ਐਕਸਚੈਂਕਰ ਚੈਂਬਰ (3) ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (4) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਲਾਲ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਲਾਲਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਮੁੜ-ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਦਲਾਲਾਂ ਕੋਲ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਬਕਲੇ, ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ, ਨੇ ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! 1858 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਬ੍ਰੋਕਰਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ, ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਬ੍ਰੋਕਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਲਈ। ਬਕਲੇ ਜੇ. ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਬੀਤਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ—

"ਗਾਹਕ ਅਤੇ ਬ੍ਰੋਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

- (1) 8 ਈ.ਆਰ. 1622
- (2) 5 ਮਿਆਦ. ਰੈਪ. 491
- (3) 6 ਮਨ. ਅਤੇ ਗ੍ਰ. 670
- (4) (1902) 2 ਚ. 418
- (5) 70 ਈ.ਆਰ. 490

ਬ੍ਰੋਕਰ ਨੂੰ ਗਾਹਕ, ਅਤੇ ਬ੍ਰੋਕਰ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਗਾਹਕ ਦੇ ਦਲਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰੋਕਰ ਕੋਲ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਲਾਅਜ਼ ਐਂਡ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਖੰਡ 2, ਤੀਜੇ (ਸਾਈਮੰਡਜ਼) ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 210 'ਤੇ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦਾ ਖਾਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਨੱਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ, ਕਵਾ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਡਵਾਂਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਤਭੇਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਲਕਿਨਸਨ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਅਤੇ

(1) 70 ਈ.ਆਰ. 490

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਕਾਉਂਟੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰ. (1), ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਸ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਗਾਹਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੀ ਬੋਵਜ਼, ਸਟ੍ਰੈਥਮੋਰ (ਅਰਲ)ਬਨਾਮ ਵੈਨ (2), ਸਟੇਟ ਆਫ ਅਕਾਉਂਟ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਸਿਰਫ £ 2,000 ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ £ 1,000 ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਤੁਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਧਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕਰ – ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਨਾ 588 'ਤੇ ਕਿਹਾ—

"ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਸੀ: ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਬੰਧ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਕਲੇ, ਜੇ., ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਕਵਰ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। . ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਡੂੰਘਾਈ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਵੋਲਸਟੋਨਹੋਲਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਫੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕਿੰਗ

(1) (1884) ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 63

(2) (1886) 33 ਚ. ਡੀ. 586

(3) 70 ਈ.ਆਰ. 490

(4) (1902) 2 ਚ. 416

ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ- ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ (1), ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿੱਥੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ

ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲੀਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਮ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਾਲ ਲੋਨ ਦੇ ਅਡਵਾਂਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ।

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਬੈਂਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਇਕੱਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਵਿਰਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਨੇ ਕੁਝ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਲਾਇਲਪੁਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹਨ, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ ਅਤੇ 16 ਜੂਨ, 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 9। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ-

' ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ, ਲਾਇਲਪੁਰ ਨੂੰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਜ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ

(5) 54 ਐਲ.ਟੀ. 746

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਮ ਬਕਾਇਆ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਸੀ। ਇਹ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ-

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਸਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਗਾਰੰਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 10, ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 1950, ਜੋ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

"ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਸ ਡੀ/-ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ।"

ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 11 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ 26 ਮਈ, 1949 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 12 ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਪੈਸੇ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਸੱਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੀ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਗਾਰੰਟੀ ਇਕੱਲੇ ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਆਮ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ ਕਾਫੀ ਖਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਗਾਰੰਟੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ. 10 ਅਤੇ ਡੀ. 11 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ -

"ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ"

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਡੀ. 10 ਅਤੇ ਡੀ. 11 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਦਰਭ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੱਤਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

"ਫਰਮ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਲਈ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀ (1), ਅਤੇ ਵੋਲਸਟੇਨਹੋਲਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਫੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ (2) । ਮਿਸਟਰ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਵੋਲਸਟੇਨਹੋਲਮੇ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੰਗ ਦਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ।

(1) (1849) 11 ਬੀਵ. 546

(2) (1886) 54 ਐਲ.ਟੀ. 746

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ
ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਫਰਮ ਖਾਤੇ ਨੂੰ £ 2,000 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ £ 300 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਓਵਰਡਰਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ £ 500 ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਵਿੰਗ ਨੇ ਇਸ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਲਈ £ 5,000 ਦੀ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿੰਗ ਦੇ ਨਿੱਜੀ 'ਤੇ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਖਾਤਾ - ਗਿਣਤੀ. ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਖਾਤਿਆਂ, ਯਾਨੀ ਵਿੰਗ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਦੋਨੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤਰੱਕੀ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਸਿਰਫ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ £ 500 ਦੇ ਖਾਸ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਕੋਲ ਆਮਦਨੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਰਪਲੱਸ ਫਰਮ ਦਾ ਓਵਰਡਰਾਅਨ ਖਾਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਣ। ਮੈਥਿਊ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ £ 500 ਦੇ ਖਾਸ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਲੀਨ ਪੂਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲੋਰਡ ਈਸ਼ਰ ਐਮ.ਆਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੈਥਿਊ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿੰਡਲੇ, ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ,

ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਪਸੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ" ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਬੈਂਕਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੰਗ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਕਲੇ, ਜੇ., ਇਨ ਰੀ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (1) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਟਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਪੇਪਰਕੋਰਨ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਸਰ ਡਬਲਯੂ. ਪੇਜ ਵੁੱਡ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਉਸ ਪੈਸੇ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੈਂਕ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲਿਮਿਟਡ (4) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਗਾਹਕ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਜੋੜੋ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਖਾਤਾ ਹੈ

(1) (1902) 2 ਚ. 416

(2) (1929) ਐਸ.ਸੀ. (ਐਚ.ਐਲ) 114

(3) 70 ਈ.ਆਰ. 490

(4) 1. ਐਲ.ਆਰ. 23 ਪੈਟ. 501

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ
ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਰ ਪੰਨਾ 507 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸਾਢੇ ਦੇ ਕਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੈਟ ਆਫ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਇਹ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1 ਮਈ, 1935 ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ 2, 3, ਅਤੇ 4 ਸਾਂਝਾ ਖਾਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਟ ਆਫ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ-

(ਏ) ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ;

(ਬੀ) ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ 5,00,000, ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਸੀ) ਬੈਂਕ ਸਰਪਲੱਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(ਡੀ) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ A., D. 9, ਅਤੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ਾਂ D. 10 ਅਤੇ D. 11 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(ਈ) ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.
ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ
ਲਿਮਿਟੇਡ, ਦਿੱਲੀ, ਐਮਪੈਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 222

ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ (1872 ਦਾ ਐਕਟ IX)-ਸੈਕਸ਼ਨ 56-
ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ-ਕਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ
(ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ)

ਦੀ ਪੰਜਾਬ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ
ਲਿਮਿਟਡ
ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ
ਸਤਿਆਪਾਲ
ਵਿਰਮਾਨੀ
ਕਪੂਰ ਜੇ.